

een schat op de bodem

Vandaag mogen Bobo, Krabbel en Tjerk met mama naar het zwembad. Mama zoekt een rustig plekje op het gras en zegt: "Ik ga hier zitten met een boek. Jullie mogen daar zwemmen." Ze wijst op een groot vierkant zwembad met een paddenstoel-fontein en twee glijbanen. "Jaaaaa!" brult Bobo. Hij trekt zijn kleren uit en sprint naar het water. Tjerk en Krabbel rennen vlak achter hem aan.

Eerst gaan ze samen van de glijbaan. Niet één keer, niet twee keer, maar wel twintig keer. Dan stelt Krabbel voor om een rustig spelletje te doen. "Zullen we kijken wie het langst onder water kan blijven? Je moet met je hele hoofd onder." Bobo sputtert een beetje, want hij vindt het een saai idee. Maar Tjerk knikt en dus telt Krabbel af: "3, 2, 1, start!"

Alle drie tegelijk steken ze hun hoofd onder water. Al na een paar tellen komt Bobo weer boven. Hij tikt Tjerk en Krabbel ongeduldig op hun rug. Verbaasd kijken Krabbel en Tjerk op. Zij konden nog véél langer onder blijven. Waarom wil Bobo nu al stoppen? Maar als ze Bobo zien, snappen ze het. Bobo houdt een ring in zijn hand. Het is een prachtige, gouden ring met een grote diamant erin. Hij is vast heel duur. "Deze vond ik onder water," zegt Bobo trots. Voorzichtig schuift hij de ring aan zijn vinger. Hij past niet, maar hij staat wel mooi.

Bobo rent met de ring naar mama. Zij vindt de ring ook heel mooi, maar Bobo mag hem natuurlijk niet houden. "Misschien moeten jullie even rond het zwembad vragen of iemand een ring kwijt is," stelt mama voor. En dat doen Bobo, Krabbel en Tjerk. Aan alle mensen die ze tegenkomen, vragen ze netjes: "Bent u misschien

iets kwijt?" Intussen houdt Bobo de ring stevig in zijn hand, want het sieraad mag alleen terug naar de mevrouw die hem écht verloren heeft.

Dan komen ze bij de badmeester. Bobo laat de ring ook aan hem zien. "We hebben al aan honderd mevrouwen gevraagd of zij iets kwijt zijn," zegt Krabbel ernstig, "maar er zijn hier wel duizend mensen. Ik denk niet dat we dit probleem kunnen oplossen." De badmeester knikt. Hij kijkt nog eens goed naar de ring en zegt dan: "Er was hier eerder vandaag een mevrouw met haar kleinkind. Ze was haar ring kwijt en kwam vragen of iemand hem gevonden had. Ik heb haar naam op een briefje geschreven."

De badmeester draait zich om en loopt zijn hokje in. Hij komt terug met de naam op het briefje en een soort grote toeter. "Dit is een megafoon," legt de badmeester uit. "Als je erdoor praat, klinkt je stem ineens veel harder."

Piep! De badmeester zet de megafoon aan en roept dan: "Mevrouw Smit, wilt u even bij de badmeester komen? Mevrouw Smit, naar de badmeester alstublieft." Bobo, Tjerk en Krabbel drukken hun handen tegen hun oren. Zo hard klinkt het. Maar het werkt wel! Want binnen een paar minuten staat er een lieve, oude mevrouw bij de badmeester.

Het is mevrouw Smit. Ze doet de ring meteen om. De maat is precies goed en hij past perfect bij haar oorbellen. Mevrouw Smit is zo blij dat ze Bobo, Tjerk en Krabbel drie heel dikke klapzoenen geeft! En dat is nog niet alles: ze krijgen ook alle drie een ijsje. Het grootste en duurste ijsje dat er is!

